

Česká obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
Štěpánská 15, 120 00 Praha 2

Čj.: ČOI 9602/18/1000
2018
Sp.zn. 80417/16/1000
SEČ 10/0823/17/11

V Praze dne 13. 4.

R O Z H O D N U T Í

V řízení o uložení pokuty podle ustanovení § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) zahájeném podle zahájeném podle ustanovení § 150 odst. 1, 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) vydáním a oznámením příkazu jako prvním úkonem v tomto řízení

u k l á d á

účastníkovi řízení, obchodní společnosti **ORVET s.r.o.**, se sídlem Pohoří – Chotouň 66, PSČ 25401, IČ 28401522,

I. pokutu **50.000,- Kč**, slovy: padesát tisíc korun českých,

-za **správní delikt podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách**, kterého se účastník řízení dopustil tím, že při kontrole provedené dne 22. 6. 2016 v čerpací stanici ORVET s.r.o. umístěné na adrese Pražská 310, 257 56 Neveklov, prodával automobilový benzín Super BA-95 nespĺňující požadavek na jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci a ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti Tlak par DVPE byla u odebraného vzorku č. 184/10/16 zjištěna hodnota 64,3 kPa, přičemž normou ČSN EN 228 je povolená maximální hodnota 62,0 kPa, čímž prodávaný automobilový benzín Super BA-95 nevyhověl limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013),

II. povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou **1.000,- Kč**, slovy: jeden tisíc korun českých, podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu.

Uloženou pokutu je účastník řízení povinen zaplatit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, **č. účtu: 3754-829011/0710**, VS 1108231017, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Náklady správního řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, **č. účtu: 19-829011/0710**, VS 1108231017, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

O d ů v o d n ě n í

V dané věci byla účastníkovi řízení Českou obchodní inspekcí, inspektorátem Středočeským a Hl. město Praha, uložena příkazem ze dne 24.5.2017, č.j.: ČOI 71984/17/1000 pokuta ve výši 50.000,- Kč. Proti vydanému příkazu, doručenému dne 27.5.2017, podal účastník řízení včasný odpor, kterým se příkaz ze zákona ruší a řízení pokračuje.

V odporu účastník řízení uvedl, že využil možnosti provést analýzu kontrolního vzorku, který byl inspektorem ČOI odebrán spolu se vzorky odvezenými ČOI dne 22.6.2016. Analýzu provedla akreditovaná zkušební laboratoř č. 1606 Čepro – Hněvice s výsledkem „vyhovující“. Znamená to, že podle výsledku rozboru kontrolního vzorku prodával benzin plně odpovídající technické normě a nedošlo tedy k naplnění správního deliktu. Dále namítl, že zpracovatel Rozhodnutí se však nikde v odůvodnění o existenci rozboru záložního vzorku, který nezjistil v kontrolovaném palivu žádnou závadu, nezmiňuje. Při přípravě Rozhodnutí zřejmě došlo k opomenutí, díky kterému nebyl vzat v úvahu významný důkaz svědčící ve prospěch kontrolované osoby. Domnívá se, že ze strany kontrolního orgánu došlo k nesprávnému posouzení důkazů tím, že při rozhodování o provinění kontrolovaného subjektu nebyl vzat v úvahu výsledek kontrolního rozboru. Protože jeden z kontrolovaných vzorků byl akreditovanou zkušební laboratoří označen jako „vyhovující“, nebylo z právního hlediska kontrolovanému subjektu prokázáno spáchání správního deliktu.

Sdělením ze dne 27.12.2016, doručeným dne 28.12.2017, správní orgán zpravil účastníka řízení o tom, že již shromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, které vydá nejdříve po uplynutí sedmi dnů od doručení sdělení a připomenul mu jeho trvalý oprávnění navrhnout po dobu řízení důkazy, popř. činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům rozhodnutí.

Na uvedené účastník řízení reagoval žádostí o nahlédnutí do spisu ze dne 28.12.2017.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, nestanoví-li zákon, že některý podklad je pro správní orgán závazný, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ti jsou pak podle ustanovení § 52 správního řádu povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení.

Skutkový stav od zahájení správního řízení žádné změny nedoznal, správní spis nebyl nijak doplňován, vyjma odporu doručeného dne 1.6.2017, sdělení ze dne 27.12.2017 a žádosti o nahlédnutí do spisu ze dne 28.12.2017. Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkané protiprávní jednání. Kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona, protokol o kontrole ze dne 14.7.2016 (dále jen „protokol o kontrole“) byl vyhotoven podle zákona

a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Při rozhodování vyšel správní orgán z následujících skutečností:

Při kontrole provedené pracovníky České obchodní inspekce dne 22.6.2016 v čerpací stanici pohonných hmot ORVET s.r.o. umístěné na adrese Pražská 310, 257 56 Neveklov, byly podle ustanovení § 8 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb. o kontrole, (kontrolní řád), v rozhodném znění, odebrány z výdejního stojanu napojeného na nádrž č. 2, umístěného v této čerpací stanici za účelem posouzení jakosti vzorky prodávané motorové nafty - Diesel (dále jen „Motorová nafta“) - vzorek č. 183/10/16/V a dále vzorky prodávaného benzínu Natural 95 dále jen „Benzín“) - vzorek č. 184/10/16/V.

Odběr vzorků byl uskutečněn podle článku 6 normy ČSN EN 14275 Motorová paliva – Hodnocení kvality automobilového benzínu a motorové nafty – Vzorkování z výdejních pistolí veřejných a neveřejných čerpacích stanic, podmínek stanovených zákonem o pohonných hmotách a vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot). Vlastní odběr vzorků byl proveden podle platné Metodiky České obchodní inspekce do nových, čistých, těsnících a suchých vzorkovnic – kanystřů a lahví označených UN kódem dle ADR. Před provedením odběru vzorků bylo uskutečněno odčerpání minimálně 4 litrů z výdejní pistole, ze které byly následně plněny vzorkovnice. Výtoková trubka výdejní pistole byla před odběrem pohonné hmoty pečlivě očištěna bavlněnou tkaninou a až poté byla výtoková trubka vložena do vzorkovacích nádob a aktivováním plnicího mechanismu byly vzorkovnice postupným a plynulým způsobem naplněny na 75 – 80 % objemu tak, aby bylo sníženo pění a ztráta lehkých podílů a současně, aby bylo zabráněno vystřikávání. Vzorkovnice byly plněny rychlostí umožňující únik vytlačeného vzduchu ze vzorkovnice, aniž by docházelo k unášení vzorkované pohonné hmoty. Vzorkovnice byly ihned po ukončení jejich plnění uzavřeny uzávěry s těsněním a garančním kroužkem. Po potvrzení těsnosti vzorkovnice, jejím označení štítkem obsahujícím datum uskutečnění vzorkování, druhem vzorkované pohonné hmoty a identifikačním číslem kódem vzorku (číslem vzorku České obchodní inspekce). Poté byl uzávěr vzorkovnice zapečetěn bezpečnostní páskou a vzorkovnice byly vloženy do izolovaného chladicího boxu. Následně byly odebrané vzorky předány k laboratornímu posouzení Zkušební laboratoři SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10.

Ze Zkušebního protokolu č. 91624, vystaveného dne 24.6.2016 Zkušební laboratoří č. 1152.1, akreditovanou Českým institutem pro akreditaci o.p.s. podle ČSN EN ISO/IEC 17025:2005, SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10 (dále jen „Zkušební protokol SGS“ a „Zkušební laboratoř SGS“) a z výsledků laboratorního hodnocení bylo správním orgánem zjištěno, že odebraný Benzín nevyhověl limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013), neboť ve sledovaném ukazateli jakosti Tlak par DVPE byla u odebraného vzorku č. 184/10/16/V zjištěna hodnota 64,3 kPa, přičemž normou ČSN EN 228 je povolena maximální hodnota 62,0 kPa. Ze Zkušebního protokolu SGS bylo správním orgánem dále zjištěno, že zkouška Tlak par DVPE byla provedena zkušebním postupem SOP 11 (ČSN EN 13016-1) při zohlednění rozšířené nejistoty výsledku stanovení $\pm 1,1$ kPa. Z Komentáře Zkušebního protokolu SGS se podává, že: „Uvedená rozšířená nejistota

výsledku stanovení je součinem standardní nejistoty měření a koeficientu rozšíření $k=2$, což pro normální rozdělení odpovídá pravděpodobnosti pokrytí asi 95%. Standardní nejistota měření byla stanovena v souladu s dokumentem EA-4/02“.

Z listiny označené „Věc: Výsledky laboratorních zkoušek odebraných vzorků paliv“ vypracované dne 24.6.2016 Zkušební laboratoří SGS (dále jen „Výsledky laboratorních zkoušek“) bylo správním orgánem zjištěno, že výsledek hodnocení pro zkoušený ukazatel jakosti Tlak par DVPE byl vyhodnocen jako odchylka 2A, tj. jako neúmyslná odchylka způsobená nedostatečnou obměnou paliva při změně požadavků s ohledem na roční období s malým vlivem na motor a životní prostředí. Ve Výsledcích laboratorních zkoušek je dále Zkušební laboratoří SGS konstatováno, že hodnoty tlaku par jsou rozděleny do tříd v závislosti na klimatických podmínkách, přičemž v letním období je požadavek na tlak par nižší, v zimním období je požadavek na tlak par vyšší. Tlak par ovlivňuje startování zážehového motoru v zimním období a provozní bezpečnost při manipulaci či ztráty benzínu v letním období. V praxi se vyšší tlak par v letním období objevuje v důsledku nedostatečné obměny zimního zboží.

O závěrech obsažených ve Zkušebním protokolu SGS a ve Výsledcích laboratorních zkoušek nemá správní orgán důvodu pochybovat, neboť laboratorní zkoušky byly provedeny v akreditované Zkušební laboratoří SGS a vlastní vyhodnocení výsledků bylo provedeno podle SIP 1 v souladu s ČSN EN ISO/IEC 17020:2012.

Následně byly dne 24.6.2016 pracovníky České obchodní inspekce v čerpací stanici pohonných hmot ORVET s.r.o. umístěné na adrese Pražská 310, 257 56 Neveklov, podle ustanovení § 8 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb. o kontrole, (kontrolní řád), v rozhodném znění, odebrány z výdejního stojanu č. 4 napojeného na nádrž č. 4 za účelem posouzení jakosti vzorky prodáváného Benzínu - vzorek č. 190/10/16/V. Ze Zkušebního protokolu č. 91714, vystaveného dne 27.6.2016 Zkušební laboratoří SGS z listiny „Věc: Výsledky laboratorních zkoušek odebraných vzorků paliv“ vypracované dne 27.6.2016 bylo správním orgánem zjištěno, že odebraný Benzín vyhověl limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013).

Ze Zkušebního protokolu číslo 4160125 vypracovaného dne 28.6.2016 ČEPRO, a.s., Zkušební laboratoří HNĚVICE, Hněvice 62, Štětí 411 08 (dále jen „Zkušební protokol ČEPRO“), vypracovaného na žádost účastníka řízení k jím předloženým kontravzorkům Benzínu, které byly odebrány při kontrole provedené dne 22.6.2016, bylo správním orgánem zjištěno, že při zkušebním postupu SOP č. 12 (ČSN EN 13016-1) byla Zkušební laboratoří HNĚVICE naměřena hodnota Tlaku par DVPE 61,7 kPa. Ve Zkušebním protokolu číslo 4160125 je v části nazvané „Interpretace/hodnocení“ uvedeno: „*Výsledek stanovení parametru tlak nasycených par překračuje limitní hodnotu ČSN EN 228, ale zjištěná hodnota se nachází v oblasti povolené tolerance při použití korigovaných údajů o shodnosti metodiky ČSN EN 13016-1 ve smyslu normy ČSN EN ISO 4259 Ropné výrobky-Stanovení a využití údajů*

o shodnosti ve vztahu ke zkušebním metodám a proto je výsledek hodnocen jako VYHOVUJÍCÍ“. Ve Zkušebním protokolu ČEPRO je dále konstatováno, že: „*Uvedená rozšířená nejistota je součinem standardní nejistoty měření a koeficientu rozšíření $k=2$, což pro normální rozdělení odpovídá pravděpodobnosti pokrytí asi 95%. Standardní nejistota měření byla stanovena v souladu s dokumentem EA-4/16, nezahrnuje nejistotu vztaženou na odběr vzorku“.*

V návaznosti na uvedené závěry zadal správní orgán retenční vzorek č. 184/10/16/V-R Zkušební laboratoři TEREOS TTD, a.s., Laboratoř Lihovaru Dobrovice, se sídlem Palackého náměstí 1, 294 41 Dobrovice, IČO 16193741, Zkušební laboratoři č. 1636 akreditované ČIA podle normy ČSN EN ISO/IEC 17025:2005 (dále jen „Zkušební laboratoř TEREOS“). Zkušební laboratoř TEREOS vypracovala dne 8.7.2016 Protokol o zkouškách – číslo protokolu

3006 (dále jen „Protokol o zkouškách – číslo protokolu 3006“), ve kterém Zkušební laboratoř TEREOS u vzorku Benzínu naměřila hodnotu Tlaku par DVPE 62,8 kPa. Tuto výslednou hodnotu Zkušební laboratoř TEREOS zjistila při použití metody 8.03 AE; při postupu 3.1.5. (ČSN EN 13016-1) za použití rozšířené nejistoty měření $\pm 1,1$ kPa. V Protokolu o zkouškách – číslo protokolu 3006 je dále uvedeno, že: „Uvedená rozšířená nejistota výsledku stanovení je součinem standardní nejistoty měření a koeficientu rozšíření $k=2$, což pro normální rozdělení odpovídá pravděpodobnosti pokrytí asi 95%. Standardní nejistota měření byla stanovena

v souladu s dokumentem EA-4/16.“

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách platí, že pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Prodejem pohonné hmoty ve shora uvedené čerpací stanici porušila obviněná ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prodala kontrolním pracovníkům České obchodní inspekce v postavení spotřebitelů pohonnou hmotu nevyhovující požadavku na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, čímž se dopustila správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách platí, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.

Za tento správní delikt se podle ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, uloží pokuta do 5 000 000 Kč.

K účastníkem řízení uplatněným námitkám správní orgán uvádí následující.

Správní orgán prvního stupně neshledal žádný důvod ke zpochybnění výsledků laboratorních zkoušek provedených Zkušební laboratoří SGS a Zkušební laboratoří TEREOS.

Zkušební laboratoř SGS u posuzovaného vzorku Benzínu naměřila hodnotu Tlaku par DVPE 64,3 kPa, přičemž při zkoušce postupovala zkušebním postupem SOP 11 (ČSN EN 13016-1) a zohlednila rozšířenou nejistotu výsledku stanovení $\pm 1,1$ kPa. Závěr Zkušební laboratoře SGS byl, že vzorek nevyhověl limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013).

Zkušební laboratoř TEREOS vypracovala dne 8.7.2016 Protokol o zkouškách – číslo protokolu 3006 (dále jen „Protokol o zkouškách – číslo protokolu 3006“), ve kterém u vzorku Benzínu č. 190/10/16/V naměřila hodnotu Tlaku par DVPE 62,8 kPa. Tuto výslednou hodnotu Zkušební laboratoř TEREOS zjistila při použití metody 8.03 AE; při postupu 3.1.5. (ČSN EN 13016-1) za použití rozšířené nejistoty měření $\pm 1,1$ kPa.

Parametry, které musí pohonné hmoty splňovat, jsou stanoveny příslušnými normami zahrnujícími též přípustné tolerance. Každou přesahující odchylku je nutno hodnotit jako nesplnění požadavků normy a právních předpisů.

Jak vyplynulo ze správního spisu, bylo v posuzované věci na základě laboratorních testů objektivně zjištěno, že účastníkem řízení prodávaná pohonná hmota překročila přípustné hodnoty konkretizované technickou normou.

K odběru vzorku pracovníkem České obchodní inspekce je nutno uvést, že byl proveden v souladu Metodikou ČOI k odběru PHM a dále dle příslušných právních předpisů. Odběr tohoto vzorku byl proveden za přítomnosti zaměstnance čerpací stanice a osoba přítomná kontrole byla řádně poučena o následném uchování a manipulaci s tímto kontravzorkem, který jí byl předán. Správní orgán nebyl přítomen následné manipulaci se vzorkem, který provedl účastník řízení po datu odběru, a tudíž nebyl seznámen s tím, zda se vzorkem bylo manipulováno a nakládáno způsobem, jak tvrdí účastník řízení. Vzorky byly správním orgánem účastníku řízení předány v řádně zapečetěných a uzavřených nádobách určených k odběru pohonných hmot. Dále je nutné uvést, že vzorek byl odebrán kontinuálně v množství 12 litrů a byl rozdělen do tří shodných částí tak, jak je popsáno v úředním záznamu ze dne 22.6.2016. Vzhledem k tomu, že jedním ze sledovaných ukazatelů při posouzení jakosti u benzínu Super BA 95 je v letním období parametr tlak par, je část vzorku stáčena do kovové nádoby se speciálním uzávěrem, aby se zamezilo znehodnocení vzorku, neboť se jedná o těkavou látku. Bez odkladu a bez prodlení byl vzorek předán do Zkušební laboratoře SGS, která si vzorky převzala a následně je užíla k rozboru ke zjištění jakosti. Vzorky předané do Zkušební laboratoře SGS byly po celou dobu uchovávány v chladicím zařízení, které je součástí vozidla určeného k odběru PHM. Správní orgán nemá povědomost o tom, jakým způsobem účastník řízení nakládal s částí posuzovaného vzorku v období od 22.6.2016 do dne předání Zkušební laboratoři ČEPRO a.s.

Dle vyjádření ze dne 6.2.2018 je Tlak par fyzikální veličinou, která se v čase proměňuje a která může být ovlivněna podmínkami skladování u zákazníka. Hodnota Tlaku par vzhledem k délce skladování, vhodnému uskladnění a následné neodborné manipulaci klesá.

Vydeme-li z časové souslednosti a provedených měření, při prvním měření byla naměřena hodnota Tlak par 64,3 kPa. I po šestnácti dnech byl v nezávislé Zkušební laboratoři TEREOS naměřen výsledek 62,8 kPa, což je výsledek stanovené hodnotě nevyhovující, a to i se zřetelem na výše uvedený postupný pokles Tlaku par vzhledem k délce skladování odebraného a posuzovaného vzorku.

Pokud jde o Zkušební protokol ČEPRO, z dodacího listu vyplývá, že dodavatelem pohonné hmoty byla právě posuzující společnost ČEPRO a.s., která posoudila kontrolované osobě část odebraného vzorku jako vyhovující. V zápatí dodacího listu je uvedeno, že: „Kvalitu pohonných hmot, vydávaných ze systému ČEPRO, a.s., je monitorována akreditovaným inspekčním orgánem SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, ev.č. 4015.“, z čehož vyplývá, že dodavatel pohonné hmoty považuje Zkušební laboratoř SGS za relevantní

a důvěryhodnou zkušební laboratoř. Tudíž není žádný důvod ke zpochybnění výsledků měření, které tato laboratoř u předmětného vzorku na žádost správního orgánu provedla.

Správní orgán musí v dané věci respektovat čl. 40 odst. 6 Listiny, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, avšak pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Podle ustanovení § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Účastník řízení se protiprávního jednání dopustil před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Správní orgán se proto zabýval srovnáním relevantních právních úprav. Zákon o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, vytykané protiprávní jednání v ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) za přestupek považuje i nadále. Pokud jde o výměru pokuty, zákon o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, v uvedeném směru též žádné zásadní změny nedoznal, neboť ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném v době spáchání správního deliktu a ustanovení § 9 odst. 14 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, umožňují shodně uložit za uvedený správní delikt (přestupek) pokutu do výše 5.000 000,- Kč. Kritéria stanovená v ustanoveních § 37 a následujících zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich neodůvodňují v případě obviněné stanovení výhodnějšího druhu a výměry trestu, a to ani s přihlédnutím k demonstrativnímu výčtu polehčujících okolností uvedených v ustanovení § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani s uvážením institutů trestu podmíněného upuštění od uložení správního trestu podle ustanovení § 42 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, upuštění od uložení správního trestu podle ustanovení § 43 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani institutu umožňujícího mimořádné snížení výměry pokuty podle ustanovení § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neboť zákonné podmínky pro jejich použití v případě účastníka řízení nebyly shledány.

Z výše uvedených důvodů vycházel správní orgán při určení druhu a výměry sankce za správní delikt ze zákona o pohonných hmotách ve znění účinném v době spáchání správního deliktu s tím, že při určení druhu a výměry sankce za správní delikt, který byl spáchán přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich,

aplikoval ustanovení zákona o pohonných hmotách ve znění účinném v době spáchání správního deliktu, neboť ustanovení o určení druhu a výměry sankce za přestupek podle zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neshledal pro účastníka řízení výhodnější.

Správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná a odpovědnost kontrolované osoby za plně prokázanou. V podrobnostech odkazuje správní orgán na obsah protokolu o kontrole ze dne 14.7.2016 a dalších podkladů, které jsou součástí spisového materiálu, se kterými byl účastník řádně seznámen.

Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán v souladu s ustanovením § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Způsob spáchání správního deliktu spočívající v prodeji pohonné hmoty nesplňující jakostní kritéria považuje správní orgán za typický pro uvedený druh deliktu, a proto jej nehodnotí ani ve prospěch, ani k tíži účastníka řízení.

Analýzou vzorku Benzínu Zkušební laboratoří SGS byla naměřena hodnota Tlaku par 64,3 kPa (při zahrnutí nejistoty měření). Tato odchylka byla Zkušební laboratoří SGS vyhodnocena jako odchylka 2A, tj. jako neúmyslná odchylka způsobená nedostatečnou obměnou paliva při změně požadavků s ohledem na roční období s malým vlivem na motor a životní prostředí. Zkušební laboratoř SGS dále uvedla, že hodnoty tlaku par jsou rozděleny do tříd v závislosti na klimatických podmínkách s tím, že v letním období je požadavek na tlak par nižší, v zimním období vyšší. Zkušební laboratoř SGS dále konstatovala, že Tlak par ovlivňuje startování zážehového motoru v zimním období a provozní bezpečnost při manipulaci či ztráty benzínu v letním období s tím, že v praxi se se vyšší Tlak par v letním období objevuje v důsledku nedostatečné obměny zimního zboží.

Správním orgánem je v tomto případě postupováno zejména s ohledem na zájmy spotřebitelů, kteří nemají žádnou možnost zjistit kvalitu nakupovaných pohonných hmot a vyhnout se tak případným nepříznivým důsledkům.

Závažnost správního deliktu hodnotil správní orgán především z pohledu charakteru a velikosti odchylky u ukazatele Tlaku par, která představuje méně významné nedodržení stanovené jakosti. S hodnocením závažnosti zjištěného správního deliktu také úzce souvisící i závažnost jeho následků spočívajících v možném zhoršení jízdních a bezpečnostních vlastností pohonné hmoty, k čemuž správní orgán při svých úvahách o výši ukládaného sankčního opatření rovněž přihlížel. Hodnocení následků používání pohonné hmoty nevyhovující jakosti se odvíjí mj. i od doby, po kterou je nevyhovující pohonná hmota používána a jak velké množství této nevyhovující pohonné hmoty bylo spotřebitelům prodáno.

Výše citované ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách konstruuje odpovědnost za správní delikt, jehož se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1, jako odpovědnost objektivní, tj. jako odpovědnost za protiprávní jednání bez ohledu na zavinění. Obligatořním znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách tak není zavinění, v důsledku čehož k dovození odpovědnosti právnické nebo podnikající fyzické osoby postačuje nesplnění povinnosti stanovené v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. prodej nebo výdej

pohonné hmoty nesplňující požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

V posuzovaném případě odebraný vzorek Benzínu nevyhověl ve sledovaném ukazateli Tlak par, neboť účastníkem řízení prodávaný Benzín nespĺňoval požadovaný na jakost stanovený českou technickou normou ČSN EN 228 (2013). Ačkoli zjištěný rozdíl Tlaku par byl vyhodnocen jako neúmyslná odchylka způsobená nedostatečnou obměnou paliva při změně požadavků s ohledem na roční období s malým vlivem na motor a životní prostředí, nelze ji však v žádném případě hodnotit jako odchylku zcela zanedbatelnou nepostačující k naplnění materiální stránky skutkové podstaty správního deliktu.

V daném případě nelze zohlednit ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, podle něhož právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách obsahuje obecný liberační důvod, k jehož naplnění musí právnická osoba prokázat, že provedla technicky možná opatření, způsobitá účinně zabránit porušování zákona, přičemž nepostačí poukaz provozovatele na to, že tato opatření po něm nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění nebylo ekonomické (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.9.2014, č.j. 4 As 123/2014 – 33).

Příčinu kontaminace Česká obchodní inspekce nezjišťovala ani neprokazovala, neboť není v reálných možnostech správního orgánu v případech porušení zákona o pohonných hmotách zjišťovat, jakým konkrétním pochybením byl škodlivý následek způsoben a vzhledem ke konstrukci odpovědnosti za správní delikt v tomto zákoně jako objektivní to ani není třeba.

Prodejem pohonné hmoty neodpovídající předepsané jakosti došlo k poškození spotřebitele, který má právo na kvalitní výrobky, není však prakticky schopen se bránit, neboť si jakost zakoupené pohonné hmoty nemá možnost zkontrolovat. Správní orgán si je vědom, že i provozovatel čerpací stanice má omezené možnosti při přejímce prodávaných pohonných hmot od svého dodavatele, je ovšem jen na něm, aby jich efektivně využil a zajistil, že jím prodávaná pohonná hmota splňuje stanovená kritéria.

Při svém rozhodování dbal správní orgán podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Sankce za protiprávní jednání by však s sebou měla nést i přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla veden k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázán.

Správní orgán vychází z ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1. Prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot, tzn. bez ohledu na zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní správní delikt. Zjištěný správní delikt má charakter ohrožovací. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Z tohoto pohledu správní orgán zjištěnou odchylku zhodnotil tak, že jde o pochybení méně závažné, čemuž odpovídá výše uložené sankce. Ve prospěch účastníka řízení zohlednil správní orgán skutečnost, že se jednalo o účastníkovu první zjištěnou porušení zákona o pohonných hmotách.

Ačkoliv se jedná o delikt, za který zákonodárce umožnil uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč, rozhodl se správní orgán po zvážení všech zjištěných skutečností přistoupit k uložení pokuty při samé dolní hranice zákonné sazby, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Přijaté řešení je podle ustanovení § 2 správního řádu v souladu s veřejným zájmem, odpovídá okolnostem daného případu a nevzniknou nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. Dle správního orgánu určená pokuta odpovídá i zásadě přiměřenosti uplatňované ve správním řízení, přičemž sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla vedena k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána.

Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., v plat. znění.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl správní orgán tak, jak vyplývá z výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k jeho doručení. Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Ing. Jan Štěpánek
ředitel České obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 63100/18/O100

Dne: 21. 09. 2018

Sp. Zn.: ČOI 80417/16/1000

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **Cor Global s. r. o.**, se sídlem Varšavská 1157/5, 120 00 Praha 2 – Vinohrady (do 22. 8. 2018 ORVET s. r. o., se sídlem Pohoří – Chotouň 66, PSČ 254 01), IČO 28401522, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. m. Prahy ze dne 13. 4. 2018, č. j. ČOI 9602/18/1000, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **50.000,- Kč** (slovy: padesát tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1108231017, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1108231017, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 22. 6. 2016 v čerpací stanici ORVET s. r. o., Pražská 310, 257 56 Neveklov, prodávala automobilový benzín Super BA 95 nespĺňující požadavek na jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška č. 133/2010 Sb.“), neboť ve sledovaném ukazateli jakosti tlak par DVPE byla u odebraného vzorku č. 184/10/16 zjištěna hodnota 64,3 kPa, přičemž normou ČSN EN 228 je povolena maximální hodnota 62 kPa, čímž prodáváný automobilový benzín Super BA 95 nevyhověl limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013).

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém uvádí, že orgán prvního stupně nevzal v úvahu všechny argumenty odvolatele, nikde není zmíněno, že odvolateli bylo dne 12. 2. 2018 zasláno Sdělení o stavu řízení, jehož přílohou bylo i hodnocení důvodů rozporných výsledků měření tlaku par třemi různými laboratořemi provedené laboratoří společnosti SGS Czech Republic s. r. o., dále jen „SGS“). V napadeném rozhodnutí chybí i zohlednění vyjádření, které ve stanovené lhůtě zaslal odvolatel, lze tedy předpokládat, že orgán prvního stupně se daným vyjádřením odvolatele vůbec nezabýval.

Odvolatel namítá, že přístup správního orgánu je tendenční, dva rozborů vzorku vyšly v neprospěch a jeden ve prospěch odvolatele. Cílem řízení nebylo nalézt pravdu, ale potrestat odvolatele. Odvolatel trvá na tom, že „nebylo objektivně zjištěno“ a „skutková zjištění obsahují jasné pochybnosti.“

Pokud dojde k rozporům ve výsledcích rozborů téhož vzorku, je třeba postupovat podle normy ISO 4259. Kvalita paliv je definována technickou normou, jednotlivé zkušební metody také, proto i hodnocení případných rozdílů ve výsledcích laboratorních zkoušek je upraveno technickou normou a je navýsost technickou záležitostí. Správní orgán musí tuto skutečnost respektovat a musí rozumět tomu, že i když každá z laboratoří uvádí jiný výsledek, jsou za určitých normou stanovených podmínek všechny tyto výsledky správné. Tento závěr je dán principem kontrolních metod, které pracují s určitou mírou přesnosti, statistikou. Dle normy ISO 4259 by mělo dojít k odmítnutí všech výsledků jako nesprávných a měl by být proveden nový odběr a nová kontrola. Další z možností je vyloučení nejdolejšího výsledku, kterým je bezesporu výsledek SGS. Orgán prvního stupně se však uchýlil k svévolnému a ničím nepodloženému vyloučení jednoho ze vzorků, a to právě toho, který vyzněl ve prospěch odvolatele. Důvodem vyloučení bylo, že správní orgán nebyl přítomen následné manipulaci se vzorkem, čímž je naznačeno, že s ním mohlo být zacházeno neodborně. Tento přístup je dle odvolatele absurdní a obdobně by mohl argumentovat i odvolatel, neboť nebyl přítomen prevozu a kontrole vzorku ze své čerpací stanice, neexistuje tedy žádná jistota, že nemohlo dojít k jeho záměně.

Za nelogickou považuje odvolatel i úvahu orgánu prvního stupně, že když je na dodacím listu Čepro uvedeno, že kvalita vydávaných pohonných hmot je monitorována laboratoří SGS, nemůže odvolatel zpochybňovat kvalitu této laboratoře. Orgán prvního stupně zjevně vychází z přesvědčení, že když někdo dělá něco správně, musí to dělat správně vždy.

Podle odvolatele mělo dojít k následujícímu vyhodnocení situace. Všechna měření budou odmítnuta jako nesprávná, řízení bude zastaveno, neboť nebude žádný důkaz, že odvolatel prodával nekvalitní palivo; nebo budou všechna měření akceptována, v takovém případě ale nelze bez důvodných pochybností říct, že odvolatel porušil svou právní povinnost, neboť jeden z nezpochybněných rozborů hovoří ve prospěch odvolatele, i v takovém případě by muselo dojít k zastavení řízení.

Odvolatel dále uvádí, že technická norma EN 228 umožňovala v některých evropských zemích prodej benzínu s vyšším tlakem par, rozdíl zjištěný u odvolatele by tedy musel být posouzen jako zanedbatelný, nepostačující k naplnění materiální stránky skutkové podstaty správního deliktu. Technická norma EN 228+A1 vydaná v lednu 2018 zvyšuje povolenou odchylku tlaku par v závislosti na podílu bioethanolu, nyní je povolená hodnota 68 kPa v případě přimíchání 5 % ethanolu. Odvolatel prodával benzín s příměsí 4,9 % ethanolu, zjištěný výsledek by tak byl s velkou rezervou v pořádku, verze z roku 2018 reflektuje a napravuje skutečnosti, které byly známy dávno dříve, ještě před rokem 2016, odvolatelem prodávané palivo nemohlo mít žádné negativní důsledky pro zákazníka, motor vozidla nebo životní prostředí, nebyla by tedy naplněna materiální stránka skutkové podstaty správního deliktu. Odvolatel žádá o doplnění vysvětlení, v čem mohlo totéž palivo dne 31. 12. 2017 ve 23:59 škodit životnímu prostředí a dne 1. 1. 2018 v 00:01 již nikoli.

Odvolatel se ohrazuje proti nařčení, že nejakost paliva způsobil on sám svou nedbalostí. Odvolatel uvádí, že přechodové období začíná u výrobce i u výdejních skladů v dubnu, v dubnu kupuje čerpací stanice benzín s tlakem par 50 – 90 kPa, od května je to 45 – 60 kPa, čerpací stanice má jistotu pouze 21 dní, že nakupuje zboží s letní kvalitou, což není u čerpací stanice s malými prodeji nijak dlouhá doba. Odvolatel poukazuje na účinné nákupy benzínu od 11. 4. do 22. 6., z tohoto přehledu je zřejmé, že se odvolatel snažil zásoby benzínu zcela obměnit. Příčinou odchylky u tlaku par je s největší pravděpodobností tzv. směšovací efekt, který je mimo možnosti předvídání, jedná se o přírodní zákonitost, kterou nemohl odvolatel ovlivnit, uložení trestu je tak zcela nemravné.

Odvolatel má za to, že došlo k naplnění liberačního důvodu dle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Odvolatel se neúčastní dobrovolného monitoringu kvality, který je na českém trhu nabízen. Odvolatel požaduje, aby sklad, ze kterého je zboží vydáváno, byl průběžně monitorován, požaduje, aby sklad byl nositelem ISO 9001, totéž požaduje i po přepravní společnosti, sám odvolatel provádí kontroly, revize a údržbu technologického zařízení. Odvolatel nakupuje pohonné hmoty u dodavatelů, kteří jsou schopni garantovat kvalitu a u kterých jsou kvalita zboží a procesy řízení kvality trvale monitorovány třetími stranami, tento postup je plně v souladu s postojem Nejvyššího správního soudu k naplňování liberačního důvodu. Po provozovateli čerpací stanice nelze požadovat, aby prováděl kontrolu kvality veškerých dodávek pohonných hmot, které nakupuje, důvodem není jen neekonomičnost, ale též technická neproveditelnost – každá cisterna by musela být odstavena, musel by být odebrán vzorek, u něhož by musel být proveden rozbor, teprve poté by mohlo být zboží složeno. V ČR by musel být k dispozici trojnásobek cisteren, každá cisterna by musela jet s nákladem jen pro jednu čerpací stanici, každou cisternu by musel doprovázet

osobní vůz, do kterého řidič přesedne a bude odvezen zpět do své firmy, cisterny by musely být zabezpečeny proti krádeži, muselo by být zajištěno parkovací místo a upraveny celní předpisy. Požadavek na pravidelné kontroly všech dodávek může uplatnit pouze osoba, která nezná procesy, které je nutné s ohledem na bezpečnostní a daňové předpisy s pohonnými hmotami dodržovat.

Závěrem odvolatel shrnuje své odvolání a navrhuje, aby bylo řízení zastaveno.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

K námitce odvolatele, že orgán prvního stupně nevzal v úvahu vyjádření odvolatele ze dne 19. 2. 2018, odvolací orgán uvádí, že je pravdou, že orgán prvního stupně v přehledu podkladů, o které byl doplněn spis od zahájení správního řízení, uvedl pouze odpor doručený dne 1. 6. 2017, sdělení ze dne 27. 12. 2017 a žádost o nahlédnutí do spisu ze dne 28. 12. 2017, spis byl však doplněn ještě o sdělení ve věci správního řízení ze dne 12. 2. 2018, č. j. ČOI 20340/18/1000, jehož přílohou jsou žádost o stanovisko ze dne 29. 1. 2018 a odborné stanovisko SGS Czech Republic s. r. o. k výsledkům laboratorních zkoušek ze dne 6. 2. 2018 (odvolateli bylo dle doručanky datové zprávy doručeno dne 13. 2. 2018), a vyjádření odvolatele k odbornému stanovisku SGS ze dne 19. 2. 2018. Z dalšího textu odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že orgán prvního stupně při svém rozhodování vycházel i ze stanoviska SGS a že se vypořádal s námitkami odvolatele uvedenými v jeho vyjádření ze dne 19. 2. 2018. Orgán prvního stupně uvedl, že bylo prokázáno, že odvolatel porušil svou povinnost dle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neshledal důvod k pochybám o správnosti výsledků laboratorních zkoušek provedených SGS a Zkušební laboratoří Tereos TTD a. s., popsal způsob nakládání se vzorkem a referenčním vzorkem, uvedl, že odvolatel byl o způsobu manipulace s kontravzorkem poučen, avšak správní orgán nemá povědomí o tom, jak odvolatel se vzorkem nakládal. Orgán prvního stupně se zabýval i časovou sousledností rozborů vzorků a konstatoval, že pokles výsledku tlaku par při zkouškách v laboratoři Tereos TTD a. s. odpovídá časovému odstupu mezi zkouškou provedenou SGS a rozbořem, který byl proveden v laboratoři Tereos TTD a. s. Orgán prvního stupně se též vyjádřil k problematice nejistoty měření a jejího zohlednění ve výsledcích jednotlivých rozborů, neshledal důvod k odmítnutí výsledků a k zastavení řízení. Orgán prvního stupně se tedy s argumenty odvolatele uvedenými ve vyjádření ze dne 19. 2. 2018 vypořádal.

Odvolací orgán má za to, že správní orgán neignoroval skutečnost, že odvolatel si nechal provést rozbor kontravzorku ponechaného při kontrole v jeho provozovně. Ze zkušebního protokolu Zkušební laboratoře Hněvice, ČEPRO a. s., č. 4160125 ze dne 27. 6. 2016 vyplynulo, že naměřená hodnota tlaku par se rovnala 61,7 kPa, v protokolu jsou uvedeny mezní hodnoty 45 – 60 kPa, rozšířená nejistota stanovení 0,8 kPa, zkušební postup SOP č. 12 (ČSN EN 13016-1), na str. 2 protokolu je uvedeno hodnocení: „*Výsledek stanovení parametru tlak nasycených par překračuje limitní hodnotu ČSN EN 228, ale zjištěná hodnota se nachází v oblasti povolené tolerance při použití korigovaných údajů o shodnosti metodiky ČSN EN 13016-1 ve smyslu normy ČSN EN ISO 4259 Ropné výrobky – Stanovení a využití údajů o shodnosti ve vztahu ke zkušebním metodám a proto je výsledek hodnocen jako*

“VYHOVUJÍCÍ,“ dále se zde uvádí: *„Mezní hodnoty jsou převzaty z normy ČSN EN 228 pro automobilový benzín. Uvedená nejistota je součinem standardní nejistoty měření a koeficientu rozšíření $k=2$, což pro normální rozdělení odpovídá pravděpodobnosti pokrytí asi 95 %. Standardní nejistota měření byla stanovena v souladu s dokumentem EA-4/16, nezahrnuje nejistotu vztahenou na odběr vzorku.“* Limitní hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 činí 62 kPa, výsledek rozboru v laboratoři společnosti ČEPRO a. s. vyhověl o 0,3 kPa. Rozborem provedeným SGS dne 24. 6. 2016 byl zjištěn tlak par 64,3 kPa, jak vyplývá ze zkušebního protokolu č. 91624 a z inspekční zprávy č. 1693/2016. Zkouška byla provedena dle SOP 11 (ČSN EN 13016-1), uvedena je rozšířená nejistota výsledku stanovení 1 kPa, i zde se uvádí: *„Uvedená rozšířená nejistota výsledku stanovení je součinem standardní nejistoty měření a koeficientu rozšíření $k=2$, což pro normální rozdělení odpovídá pravděpodobnosti pokrytí asi 95 %. Standardní nejistota měření byla stanovena v souladu s dokumentem EA-4/02.“* K odstranění pochybností nechal správní orgán provést rozbor referenčního vzorku v třetí laboratoři, a to akreditované laboratoři Tereos TTD a. s., z protokolu č. 3006 ze dne 8. 7. 2016 vyplývá, že tlak par byl 62,8 kPa, byla použita metoda 8.03 AE; postup 3.1.5 (ČSN EN 13016-1), rozšířená nejistota měření 1,1 kPa, i v tomto případě je uvedeno: *„Uvedená rozšířená nejistota výsledku stanovení je součinem standardní nejistoty měření a koeficientu rozšíření $k=2$, což pro normální rozdělení odpovídá pravděpodobnosti pokrytí asi 95 %. Standardní nejistota měření byla stanovena v souladu s dokumentem EA-4/16.“* Dle vyjádření SGS ze dne 6. 2. 2018 se rozšířená nejistota měření nepoužívá pro posouzení, zda pohonná hmota odpovídá stanoveným jakostním ukazatelům, používá se norma ČSN EN ISO 4259, která stanovuje nejistotu měření na základě reprodukovatelnosti zkušebního postupu. Norma ČSN EN ISO 4259 byla použita při hodnocení výsledků měření – zatímco norma ČSN EN 228 (2013) a vyhláška č. 133/2010 Sb. stanovují maximální hodnotu ukazatele tlaku par DVPE pro letní období 60 kPa (této hodnotě nevyhověl ani jeden z testovaných vzorků), vychází se z hodnoty zahrnující nejistotu měření dle ČSN EN ISO 4259, za hodnotu vyhovující stanoveným požadavkům se tak bere 62 kPa.

Dva ze tří rozborů tedy ukázaly, že odvolatel prodával nejakostní pohonnou hmotu, v případě rozboru kontravzorku výsledek těsně odpovídal stanovené limitní hodnotě (byl o 0,3 kPa pod stanoveným maximem ukazatele tlaku par). Odvolací orgán podotýká, že dne 24. 6. 2016 byl proveden odběr vzorku benzínu z jiné nádrže (č. 2), neboť v této nádrži se nacházela pohonná hmota ze stejné dodávky – rozborem vzorku č. 190/10/16/V byla zjištěna hodnota tlaku par 62 kPa, tedy přesně limitní hodnota daného ukazatele (zkušební protokol č. 91714 a inspekční zpráva č. 1714/2016), vzorek byl posouzen jako vyhovující, výsledek však byl na samé hranici.

Odvolací orgán uvádí, že v důsledku odpařování lehkých podílů benzínu tlak par klesá, časový odstup mezi jednotlivými rozborů (který byl v tomto případě pouze pár dnů) tedy mohl způsobit ztrátu těkavých podílů, a proto mohl být následným rozborem referenčního vzorku zjištěn nižší tlak par, než tomu bylo v případě prvního rozboru učiněného v laboratoři SGS. Vliv má též způsob skladování, např. v teplejším prostředí může docházet k větším ztrátám těkavých podílů a tím ke klesání hodnoty tlaku par. K rozdílům ve výsledcích rozborů jednotlivých částí vzorku č. 184/10/16/V mohlo dojít právě tím, jak se v průběhu času odpařují lehké podíly, a to různě rychle v důsledku odlišného způsobu skladování vzorku. Odběr vzorků sice probíhá do kovových nádob se speciálním uzávěrem, který má zamezit znehodnocení vzorku, avšak ztrátu těkavých podílů v průběhu času není možné zcela vyloučit. Odvolací orgán zároveň netvrdí, že by odvolatel manipuloval se vzorkem nesprávně, avšak podmínky skladování mohly být odlišné, což mohlo vést ke zjištění rozdílných hodnot tlaku par při jednotlivých zkouškách.

Dvě akreditované laboratoře nezávisle na sobě posoudily předmětný vzorek jako nevyhovující stanovené jakosti v ukazateli tlaku par, nejistota měření dle ČSN EN ISO 4259 byla zohledněna v rámci interpretace výsledků, rozdíly mezi jednotlivými výsledky nejsou velké a je možné pro ně najít vysvětlení (rozdílné skladování, ztráta těkavých podílů), hodnota stanovená v laboratoři SGS a v laboratoři Tereos TTD a. s. je nižší, než je reprodukovatelnost měření. Pokud odvolatel odkazuje na průměr, tak průměr zjištěných hodnot vychází na 62,9 kPa, tedy hodnotu přesahující povolené maximum tlaku par (i v případě vyloučení výsledku rozboru v SGS jako nejvíce vybočujícího by průměr dvou zbývajících měření – 62,25 kPa, ukazoval na nejakost prodávané pohonné hmoty). Odvolací orgán má za to, že rozbor referenčního vzorku potvrdil, že benzín Super BA 95 prodávaný odvolatelem dne 22. 6. 2016 nevyhověl stanoveným požadavkům na jakost v parametru tlak par, bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se odvolatel dopustil správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

Odvolací orgán souhlasí s odvolatelem, že skutečnost, že na dodacím listu společnosti ČEPRO a. s. je uvedeno, že kvalita dodaných pohonných hmot je monitorována laboratoří SGS, neznamená, že by nebylo možné zpochybňovat výsledky rozborů učiněných touto laboratoří, odvolateli však nikdo neupřel a neupírá právo brojit proti kontrolnímu zjištění a správnosti výsledku rozboru odebraného vzorku, námitkami odvolatele se správní orgán zabýval a vypořádal se s nimi.

K námitkám odvolatele k nesprávnému hodnocení domnělé závady odvolací orgán uvádí, že odvolatel prodává pohonné hmoty v České republice, musí tak dodržovat právní předpisy platné na území České republiky. Skutečnost, že v jiných zemích byl umožněn prodej benzínu s vyšším tlakem par, není v daném případě relevantní. Odvolací orgán dodává, že v určitých zemích se skutečně uplatňuje výjimka pro zvýšený tlak par vlivem přidavku ethanolu, odvolací orgán odkazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES, která vymezuje státy, ve kterých se uplatňuje výjimka pro maximální tlak benzinových par v letním období (bod 6 preambule, čl. 1 odst. 2 dané směrnice – změna čl. 2 odst. 5 směrnice 98/70/ES), a která také stanovuje pravidla pro udělování výjimek dalším státům (čl. 1 odst. 3 dané směrnice – změna čl. 3 odst. 4 a 5 směrnice 98/70/ES). České republice však tato výjimka udělena nebyla, uplatnění zvýšeného limitu tlaku par není v České republice možné. Na tom nic nezměnila ani norma ČSN EN 228+A1, vydaná v lednu 2018, text normativní přílohy A 1, která uvedenou problematiku řeší, nedoznal žádných změn oproti verzi z roku 2013. K dotazu odvolatele, jak by mohlo jedno a totéž palivo dne 21. 12. 2017 ve 23:59 škodit životnímu prostředí a dne 1. 1. 2018 v 00:01 už nikoli, odvolací orgán uvádí, že takové palivo škodí životnímu prostředí v obou případech stejně, mohl by se pouze změnit pohled na to, zda lze tuto škodlivost akceptovat či nikoli. S ohledem na výše uvedené odvolací orgán podotýká, že hodnocení škodlivosti by bylo stejné dne 31. 12. 2017 i dne 1. 1. 2018, neboť ke změně normy, pokud jde o limitní hodnotu tlaku par, nedošlo. Nezbyvá než dodat, že ani dne 22. 6. 2016 nebylo možné prodávat benzín s tlakem par 64,3 kPa.

Platné právní předpisy stanovují určité požadavky na kvalitu prodávaných pohonných hmot, zákazník pak očekává, že zakoupí pohonnou hmotu určité jakosti, prodejem pohonné hmoty neodpovídající daným požadavkům je pak poškozen. Je nutné uvést, že předmětný správní delikt je deliktem ohrožujícím, což znamená, že k poškození právem chráněných zájmů nemusí dojít, postačuje jejich ohrožení. K naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách není třeba, aby bylo prokázáno poškození motoru vozidel či životního prostředí, ohrožení pak představují i minimální

odchylky – pokud je tlak par vyšší, než je stanovený limit, zvyšuje se obsah uhlovodíků odpařovaných do ovzduší, čímž může dojít ke změně složení emisí. Vzhledem k tomu, že odchylka byla menší, bylo riziko negativního vlivu na životní prostředí a motory vozidel hodnoceno jako nízké, byly následky správního deliktu hodnoceny ve prospěch odvolatele a celková závažnost deliktu byla posouzena jako nižší, čemuž odpovídá výše uložené pokuty.

K tzv. směšovacímu efektu se vyjadřoval i Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 18. 8. 2017, č. j. 5 As 183/2016-22, kde uvedl: „*Stěžovatelka považuje možnost zvýšení tlaku par při smísení dvou dodávek pohonné hmoty za událost vis maior. Dle vyjádření ČEPRO, a.s. ze dne 23. 11. 2012, jež stěžovatelka doložila k podanému odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, může při smísení dvou dodávek pohonné hmoty s různým množstvím etanolu dojít k nárůstu tlaku par (DVPE) nad hodnoty tlaku par (DVPE) u jednotlivých dodávek, tedy k tzv. commingling efektu. Taková odchylka může činit až 8 kPa. Současně je v tomto vyjádření uvedeno, že odchylka je dána přirozenými fyzikálními vlastnostmi pohonné hmoty a ze strany prodejce není možné tento jev nijak ovlivnit. Nejvyšší správní soud konstatuje, že ze skutečnosti, že se jedná o přirozenou fyzikální vlastnost pohonné hmoty, lze vyvodit, že je možné se vznikem commingling efektu počítat. Pro případ, že by k tomuto efektu došlo, je možné učinit kontrolní zjištění či jiná preventivní opatření, která by zabránila, aby nebyla prodávána pohonná hmota, která nespĺňuje požadavky dle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Stěžovatelka však neprovedla žádná kontrolní zjištění ani neučinila jiná preventivní opatření. Neobstojí ani tvrzení stěžovatelky o neúměrném finančním zatížení při provádění kontrol, neboť s ohledem na výše citované závěry zdejšího soudu o podmínkách liberace tato skutečnost nehraje roli a není brána v úvahu při posuzování naplnění podmínek liberace dle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Stěžovatelka se mohla vyvarovat prodeje závadné pohonné hmoty, pokud by učinila vhodná preventivní či kontrolní opatření. K totožnému závěru dospěly správní orgány i městský soud. Uvedená námitka proto není důvodná.*“ Odvolatel si byl také vědom tohoto fyzikálního jevu, ke kterému může docházet, měl s ním tedy počítat a přijmout opatření, aby k prodeji nejakostní pohonné hmoty nemohlo dojít, což však neučinil, k naplnění liberačního důvodu dle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách nedošlo.

Odvolatel požaduje po svých dodavatelích certifikáty kvality, ke vzniku nejakosti však může dojít i při stáčení a skladování pohonných hmot přímo na čerpací stanici, odvolatel neprokázal, že by sám činil kontroly jakosti jím prodávaných pohonných hmot. Odvolací orgán nesouhlasí s tím, že by přístup odvolatele byl v intencích postoje Nejvyššího správního soudu - podmínky liberace popsal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015-35: „*K podmínkám liberace podle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se Nejvyšší správní soud již v minulosti vyjádřil, a to v rozsudku ze dne 19. 9. 2014, čj. 4 As 123/2014 – 33, publ. pod č. 3139/2015 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že (i) důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů spočívá na obviněném, nikoliv na správním orgánu; (ii) pro naplnění liberačního důvodu přitom nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem; (iii) na uvedeném nic nemění skutečnost, že žádný právní předpis nestanoví prodejcům pohonných hmot provádět kontroly; (iv) roli nehrají ani případné náklady vyžadované pro provádění kontrol za účelem vynaložení „veškerého úsilí“ požadovaného zákonem; přičemž (v) provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot.*“ Odvolatel má možnost volby, jak zajistí prodej pouze pohonných hmot, které vyhovují stanoveným jakostním požadavkům, pro naplnění liberačního důvodu nestačí skutečnosti, na které poukazuje odvolatel, odvolatel se spoléhá pouze na kontroly pohonných hmot prováděné jeho dodavateli, jakost prodávaných paliv na čerpací stanici sám nikterak neověřuje, liberační důvod nelze považovat za naplněný.

Odvolatele nikdo nenutí postupovat tak, jak popisuje ve svém odvolání, správní orgán ani správní soudy nemohou prodejci pohonných hmot stanovit přesný způsob, jak může naplnit liberační důvod. Naplnění liberačního důvodu je třeba posuzovat individuálně, prodávající má přitom možnost zvolit postup, jak zajistí prodej pohonných hmot v odpovídající kvalitě. Je třeba připomenout, že zákazník, který kupuje pohonnou hmotu, nemá žádnou možnost ověřit její kvalitu.

Odvolací orgán se dále zabýval odůvodněností výše uložené pokuty. Správní orgán se zabýval všemi kritérii pro určení výše sankce danými ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, tedy závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání a jeho následky. Jak již výše odvolací orgán uvedl, závažnost správního deliktu byla vyhodnocena jako nízká, neboť s ohledem na velikost odchylky bylo riziko vzniku negativních následků pro motory vozidel či pro životní prostředí nižší. Následky tedy byly hodnoceny ve prospěch odvolatele. Způsob spáchání deliktu nebyl hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch odvolatele, neboť delikt byl spáchán způsobem pro něj typickým. Správní orgán vycházel z toho, že delikt byl spáchán z nedbalosti, která představuje charakteristickou míru zavinění, proto nebyla vzata jako polehčující, ani jako přitěžující okolnost. Úmysl, který by byl významnou přitěžující okolností, prokázán nebyl. Odvolací orgán dodává, že odpovědnost za dané jednání je objektivní, správní orgán se nemusí zabývat tím, jak ke vzniku odchylky došlo, jaká je míra zavinění, ke spáchání deliktu může dojít i zcela nezaviněně, k naplnění skutkové podstaty postačuje prokázání prodeje nejakostní pohonné hmoty. Ve prospěch odvolatele bylo zohledněno, že se jedná o jeho první zjištěné porušení zákona o pohonných hmotách.

Odvolací orgán považuje pokutu ve výši 50.000,- Kč za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a pokutám ukládaným v obdobných případech (např. příkazem ze dne 25. 9. 2017, č. j. ČOI 122534/17/3000/P/N, byla uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč pro prodej pohonné hmoty BA 95 Super s tlakem par 64,5 kPa, či rozhodnutím ze dne 6. 9. 2017, č. j. ČOI/114946/17/2500/0649/17/RZ/BL, byla uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč pro prodej pohonné hmoty BA 91 Special s tlakem par 74,3 kPa, tedy ještě o 10 kPa vyšším, než bylo zjištěno u odvolatele; rozhodnutí jsou dostupná na www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele – Pokuty za nejakostní paliva) a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce

